

Τ Ο Μ Η Τ Ρ Ι Τ Η

ΗΤΙΣ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΙΝΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΘΕΩΡΗΜΑΤΑ.

§. 149. **Η**μεῖς εἶπομεν ὅτι αἱ προτάσεις τοῦ Εὐκλείδου εἶναι ἢ Προβλήματα, ἢ Θεώρηματα. Εἰς τὸ Θεώρημα ἄλλο δὲν ζητεῖται, παρά μία ἀπόδειξις χωρὶς πρᾶξιν, εἴτε μία σφραγίς ἐπάνω εἰς τὴν προλαβῆσαν ἐπισημονικὴν ἀπόδειξιν. Τὰ Θεώρηματα τῆς Γεωγραφίας εἶναι κάποια συμπεράσματα τῶν προλαβουσῶν ἀποδείξεων. συμπεράσματα ὅμως ὡς ἀξιώματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ εἶναι ἀφώκτως ἔως, καὶ ὄχι ἀλλέως.

§. 150. Θεώρημα α'. Τὸ πλάτος παντὸς τόπου εἶναι ἴσον πάντοτε μὲ τὸ ὕψωμα τοῦ Πόλου τοῦ αὐτοῦ τόπου.

§. 151. Θεώρημα β'. Ἡ ὕψωσις τῆ Ἰσημερινῆ εἰς τὸν Ὀρίζοντα, εἶναι ἴση μὲ τὸ παραπλήρωμα τῆ πλάτους τῆ δοθέντος τόπου (1).

§. 152. Θεώρημα γ'. Ὅσοι τόποι κεῖνται ὑπὸ κάτω τῆ Ἰσημερινῆ, δὲν ἔχουσι πλάτους, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλάτος ἀπ' ἐκεῖ ἀρχεται.

§. 153. Θεώρημα δ'. Ὅσοι τόποι δέξονται ἀμέσως ὑπὸ τῆς πόλευς, περιέχουσι τὸ μεγαλύτερον πλάτος, διότι ἐκεῖ τελειώνει τὸ πλάτος.

§. 154.

(1) Παραπλήρωμα τῆ πλάτους λέγομεν ἐκεῖνο τὸ πῶσον αἰ Μεσημβρινῆ, πὸ ὁποῖον λείπει, διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ 90° μοῖραι

§. 154. Θεώρημα ε'. Ὅσοι τόποι κείνται ὑπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινὸν δὲν ἔχουσι μῆκος, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχεται τὸ Γεωγραφικὸν μῆκος.

§. 155. Θεώρημα ς'. Οἱ τιθέμενοι τόποι πρὸς τὸ δυτικώτερον μέρος τῆς πρώτης Μεσημβρινῆς, ἔχουσι τὸ μεγαλύτερον μῆκος, τὸ ὁποῖον διώαται νὰ δοθῆ, διότι ἐκεῖ τελειώνει ἡ καταμέτρησις τῆς μήκους.

§. 156. Θεώρημα ζ'. Ὅλοι οἱ τόποι, οἵτινες κείνται ἀπὸ τὸ εὐ, καὶ ἄλλο μέρος τοῦ Ἰσημερινῆς, ἔχουσι τὸ πλάτος αὐτῶν μικρότερον, ἢ μεγαλύτερον, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν.

§. 157. Θεώρημα η'. Ὅσοι τόποι δέσκονται ἀπὸ τὸ εὐ, καὶ ἄλλο μέρος τοῦ Ἰσημερινῆς, οἵτινες ἔχουσι τὸ αὐτὸ πλάτος, ἔχουσι τὸ μῆκος μεγαλύτερον, ἢ μικρότερον ἀναλόγως μὲ τὸ διάστημα, μὲ τὸ ὁποῖον ἀπέχουσιν ἀπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινόν.

§. 158. Θεώρημα θ'. Ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον κείται ἀμέσως εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον τῆς Γῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἰσημερινὸς καὶ ὁ Μεσημβρινὸς τέμνονται, ἢτε πλάτος ἔχει, ἢτε μῆκος.

§. 159. Θεώρημα ι'. Τὸ μεγαλύτερον πλάτος παντὸς τόπου τῆς γῆς δὲν εἶναι πλεονάζον ἀπὸ 90° βαθμοῦς, ἢ 100 κατὰ τὸ νέον, δηλαδὴ ἀπὸ 5400. ἢ 10,000 Μίλια Γεωγραφικά.

§. 160. Θεώρημα ια'. Ὅλοι οἱ τόποι, οἵτινες κείνται ἐκ διαμέτρως ἐναντίως, δὲν ἀπέχουσι περισσότερον ἀπὸ $6875\frac{1}{2}$ μίλια Γεωγραφικά. ἐπειδὴ καὶ τόσα μίλια περιέχει ἡ διάμετρος τῆς Γῆς.

§. 161. Θεώρημα ιβ'. Κάθε ἀνθρώπος κινήμενος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀλλάττει καὶ τὸν αἰσθητὸν οὐρανὸν αὐτῷ ἀσυνάως.

§. 162. Θεώρημα ιγ'. Ἡ διάμετρος τῆς αἰθέρος οὐρανόθεν ἐκάστου ζῶντος μεταβάλλεται συνεχῶς, κατὰ ἀναλογίαν τῆς ἡλιακῶν ἀκτίνων.

§. 163. Θεώρημα ιδ'. Ὅσαι αἱ Ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ποτὲ μὲν φωτίζονται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἄλλοτε δ' ἔσ' ἐπειδὴ καὶ ὁ ἡλιος φωτίζει μόνον τὸ ἡμισυ τῆς γῆς, ἢ καὶ πλείοντι.

§. 164. Θεώρημα ιε'. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν τόπων, οἳ τινες κεῖνται ἔξω ἀμέσως ἀπὸ τῆς πόλεως, αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες εἶναι ἴσαι κατὰ τὸ μῆκος, ὅταν ὁ ἡλιος εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἰσημερίαν ὅεσι, 12. ὥραι τῆς νυκτὸς, καὶ 12. τῆς ἡμέρας.

§. 165. Θεώρημα ις'. Εἰς ἅλῃς τὰς τόπους, οἳ τινες κεῖνται ἔξω ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν, καὶ ἀπὸ τοὺς Πόλεις, αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες κάμμίαν φοράν δὲν ἐξισουῦνται, εἰμὴ εἰς δύο καιροὺς τῶ χρόνου, δηλαδὴ ὅταν ὁ ἡλιος εἰσέλθῃ εἰς τὰς Ἰσημερίας ὅεσιν, εἰς τὸν Κεῖρον, καὶ Ζυγόν.

§. 166. Θεώρημα ιζ'. Ὅσον περισσότερον εἷας τόπος πλησιάζει εἰς τὸν Ἰσημερινόν, ἄλλο τόσον ἔχει ὀλιγώτερον ἀνίσας τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, ὅσον περισσότερον ἀπέχει ἀπὸ αὐτὸν τὸν κύκλον, τόσον περισσότερον εἶναι ἀνίσαι.

§. 167. Θεώρημα ιη'. Πάντες οἱ τόποι, οἳ τινες κεῖνται εἰς εἷα καὶ τὸν αὐτὸν παράλληλον τοῦ πλάτους, ἔχουσι τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἰσομήκεις εἰς κάθε καιρὸν τῶ χρόνου.

§. 168. Θεώρημα ιθ'. Ἐὰν ζεῖς, ἢ πέσαρεις τόποι κείμενοι μεταξὺ τῆς Ἰσημερινῆς, καὶ εἰὸς τῶν πόλεων, εἴς ἴσας ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων, δὲν ἔχουσι τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἀναλόγως μὲ τὰ διαστήματα αὐτῶν.

§. 169. Θεώρημα κ'. Εἰς ἐκείνους τὰς τόπους, οἳ τινες κεῖνται μεταξὺ τῆς Ἰσημερινῆς καὶ τῶν πόλεων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀυξάνουσιν αἱ ἡμέραι εἴς ἴσου, δὲν εἶναι ποτε ὅμοιον καὶ ἴσον τὸ διάστημα τῶν παραλλήλων.

§. 170.

§. 170. Θεώρημα κ'α. "Ολοι οί τόποι, τῶν ὁποίων τὸ διάστημα ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν ἕως εἰς τὰς πόλεις δευ' διαφέρει μὲ ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν, δευ' δείσκουσιν ἕδεμίαν ἀναλογίαν μεταξύ τῆς ἐπιμηκεύρας ἡμέρας αὐτῶν, καὶ τῆ διαστήματος.

§. 171. Θεώρημα κβ'. Εἰς τῶν διακεκαυμένων ζώνων τὸ λυκαυγὲς τῆς αὐγῆς καὶ τῆς ἐσπέρας εἶναι βραχύτατον· εἰς δὲ τὰς κατεφυγμένας ζώνας εἶναι διεξοδικώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον τόπον· καὶ πάλιν αἱ εὐκράτοι ζῶναι ἔχουσι μέτερον τὸ λυκαυγὲς τῆς αὐγῆς, καὶ τῆς ἐσπέρας.

§. 172. Θεώρημα κγ'. Εἰς ὅλους τοὺς τόπους, οἳ τινες κεῖνται εἰς τῶν διακεκαυμένων ζώνων, ὁ ἥλιος ἀπερνᾷ ἀπὸ τὸ Ζενίθ αὐτῶν δις τῆ ἑνιαυτοῦ· εἰς ἐκείνους πάλιν, οἳ ὅποιοι κατοικῶσιν ὑπὸ τοὺς τροπικὰς, διαβαίνει μίαν φοράν τῆ χρόνῳ· εἰς δὲ τὰς κατεφυγμένας ζώνας, καὶ ἑκράτους, ἕδέποτε δείσκειται κατὰ κορυφῶν αὐτῶν.

§. 173. Θεώρημα κδ'. Εἰς ὅλους τὰς τόπους, οἳ ὅποιοι δείσκονται εἰς τὰς κατεφυγμένας ζώνας, διαμύει ὁ ἥλιος κατὰ συνέχειαν εἰς τὸν Ὀρίζοντα διὰ πολλὰς ἡμέρας, καὶ πάλιν διὰ πολλὰς ἡμέρας δευ' ὁράται παντελῶς εἰς τὸν Ὀρίζοντα. Ἡ παρουσία τῆ ἡλίου, καὶ ἡ ἀπυσία αὐτῆ τόσον εἶναι βραχύτεραι, ἢ διεξοδικώτεραι, ὅσον οἳ τόποι δείσκονται πλησιέστεροι ἢ ἀπώτεροι ἀπὸ τῆς Πόλεως.

§. 174. Θεώρημα κε'. Εἰς ὅλους τὰς τόπους, οἳ τινες κεῖνται ὑπὸ τῆς πολικῆς κύκλῳ, ὅταν ὁ ἥλιος δείσκειται εἰς τῶν μείζονα αὐτοῦ κλίσιν, ὁράται μίαν φοράν τῆ χρόνῳ εἰς 24. ὥρας, χωρὶς να' δύσῃ παντελῶς· καὶ πάλιν εἰς μίαν ἄλλην ἡμέραν τοῦ χρόνῳ, δευ' ανατέλλει ποσῶς. Παρὰ πρῦτας τὰς δύο ἡμέρας τῆ χρόνῳ ανατέλλει καὶ δύει ὁ ἥλιος, καθῶς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τόπους τῆ Κόσμου τῶν ἑκράτων ζωνῶν.

§. 175. Θεώρημα κς'. Εἰς τὰς τόπους, οἱ ὁποῖοι δέσκονται μεταξὺ τῆ Ἰσημερινῆ, καὶ τῆ Ἀρκτικῆ Πόλεως, αἱ μεγαλύτεραι ἡμέραι, καὶ αἱ μικρότεραι νύκτες συμβαίνουσι τότε, ὅταν ὁ ἥλιος δέσκηται ἀμέσως εἰς τὸν Θερινὸν Τροπικὸν τῆ Καρκίνου ☉. Αἱ βραχυτέρααι ἡμέραι, καὶ αἱ μεγαλύτεραι νύκτες συμβαίνουσιν εἰς αὐτὰς τὰς τόπους, ὅποταν ὁ ἥλιος δέσκηται εἰς τὸν χειμερινὸν Τροπικὸν τῆ Αἰγύκερω.

§. 176. Θεώρημα κζ'. Εἰς ἐκείνας τὰς τόπους, οἵτινες κείνται ἀμέσως ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν, ἡ Μεσημβρινὴ σκιά παντὸς σώματος πρὸς ὀρθὰς κειμένου, διώθεται πρὸς Ἄρκτον διὰ ἕξ μίνας, καὶ δι' ἄλλας τόσας πρὸς Μεσημβρίαν.

§. 177. Θεώρημα κη'. Εἰς τὰς τόπους, τὰς μεταξὺ κειμένης τῆ Ἰσημερινῆ, καὶ τοῦ Ἀνταρκτικοῦ Πόλεως, γίνονται αἱ ἡμέραι μεγάλαι, καὶ αἱ νύκτες μικραὶ τότε, καθ' ὃν καιρὸν ὁ ἥλιος καταγράφει τὸν Τροπικὸν τῆ Αἰγύκερω, καὶ ἀνάπαλιν.

§. 178. Θεώρημα κθ'. Ὅσα σώματα δέσκονται ἀμέσως ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν, εἰς τὸν καιρὸν τῆ Ἰσημεριῶν, δεῦν ἀποτελοῦσιν οὐδεμίαν σκιά πρὸς αὐτὰ.

§. 179. Θεώρημα λ'. Ἡ σκιά τῶν σωμάτων, ἥτις χηματίζεται εἰς τὴν Γλῶν, γίνεται μεγαλητέρα, ὅταν αὐτὰ τὰ σώματα ἀπέχουσι πολὺ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν, καὶ μικροτέρα, ὅταν εἶναι πλησίον αὐτῆ.

§. 180. Θεώρημα λα'. Ὅσοι τόποι ἔχουσι μεγαλητέρον πλάτος, ἐντὸς τῶν πολικῶν κύκλων, καὶ τῆ Ἰσημερινῆ, ὅλοι αὐτοὶ ἔχουσι καὶ μεγαλητέραν τὴν ἡμέραν τῆ Θέρους· ἐπειδὴ καὶ τὸ τόξον τῆ ἡλίου ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν ὀρίζοντα ἕως εἰς τὸν δυτικὸν εἶναι μέγαλον, καὶ ἀνάπαλιν.

§. 181. Θεώρημα λβ'. Οἱ τόποι, οἱ ὁποῖοι κείνται ὑφ' οὗα καὶ τὸν αὐτὸν Μεσημβρινὸν, ἔχουσι πρὸς

πάντοτε ὅλας τὰ ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς εἷα καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν.

§. 182. Θεώρημα λγ'. Οἱ τόποι, οἱ τινες ἔχουσι παράλληλὸν τῷ σφαιρῶν, ἔχουσι πάντοτε παράλληλὸν καὶ τὸν κύκλον τῷ Ἰσημερινῷ εἰς τὸν ὀρίζοντα.

§. 183. Θεώρημα λδ'. Ἐκεῖνοι οἱ τόποι, οἱ ὅποιοι ἔχουσι πρὸς ὀρθὰς τῷ σφαιρῶν, ἔχουσι πρὸς ὀρθὰς τὸν κύκλον τῷ Ἰσημερινῷ, καὶ ὅλας τὰς παράλληλους.

§. 184. Θεώρημα λε'. Ὅλοι οἱ τόποι, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν πόλων καὶ Ἰσημερινῷ, ἔχουσι πλάγιον τὸν Ἰσημερινόν· ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ σφαῖρα εἶναι πλαγία.

§. 185. Θεώρημα λς'. Ἐὰν δύο τόποι ἀπέχουσι κατὰ τὸ μῆκος μὲ 15°. βαθμοὺς, ὁ Ἀνατολικώτερος τούτων θέλει ἰδεῖν τὸν ἥλιον μίαν ὥραν πρότερον· καὶ πάλιν αὐτὸ ἀπέχουσι μὲ 30°. βαθμοὺς, τὰ ὥρολόγια θέλουσι παρασταίνειν δύο ὥρας· καὶ εἰς τὸν βαθμὸς εἶναι τεσσαράκοντα πέντε, τὰ αὐτὰ ὥρολόγια θέλουσι καταγράφειν ἑξῆς· ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε ὥραν πέρνει 15°. βαθμοὺς τῷ μῆκος.

§. 186. Θεώρημα λζ'. Ἐάν τις ἤθελε κινήσειν ἀπὸ εἷα τόπον Ἀνατολικώτερον εἰς εἷα δόξερρον Δυτικώτερον, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ὥρολόγιόν τε ἤθελε σημαίνειν μίαν ὥραν πρότερον, ἢ δύο, ὁ ποῖτος αὐτὸ εἶναι βέβαιός ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς ἀπέχει μὲ 15°. βαθμοὺς τῷ μῆκος, ἢ μὲ 30. κατ' ἄλλ.

§. 187. Θεώρημα λη'. Ἄν εἷα πλοῖον εὐγῆ ἀπὸ εἷα λιμένα, πλεόν πρὸς Ἀνατολᾶς, ἕως εἷα καμῆ τῷ ὀλόκληρον περιήγησιν τῆς γῆς, οἱ πλείοντες εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπιστροφῆς των εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα, ὅσον ἐξῆλθόν, θέλουσιν εὐρεῖν ὅτι εἰς τῷ ζώϊ των ἐκέρδησαν μίαν ἡμέραν περισσοτέραν. Καὶ ἐκ τῷ ἐναντίου, ἂν ἀρχίσωσι τῷ πε-

ρήγησίν των πρὸς τὸ μέρος τῆς Δύσεως, μὲν τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν, θέλουσιν ἐπαλειθμήσειν μίαν ἡμέραν ὀλιγωτέραν ὅ ἐστιν, ἔχασαν μίαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ζωῶντων.

§. 188. Θεώρημα λθ'. Ἄν ἀπὸ εἰνὰ καὶ τὸν αὐτὸν λιμένα ἀναχωρήσωσι δύο πλοῖα, τὸ εἰς τὴν ὁποίαν νὰ πλέῃ πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ τὸ ἄλλο πρὸς Δυσμὰς, καὶ νὰ πειτειγυρεύσωσιν ὅλῳ τῆς περιφέρειαν τῆς γῆς, καὶ πάλιν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν ἴδιον λιμένα, ὅθεν ἐξῆλθον, εἰς μίαν καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέραν ἂν αὐτὰ τὰ πλοῖα θέλουσιν ἔχειν διαφορὰν εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῆς, δύο ἡμερῶν ὅ ἐστιν, ὅταν τὸ εἰς πλοῖον μετὰ δέκα ἡμέρας τε μύθος, τὸ ἄλλο μετὰ ὀκτώ· εἰς καιρὸν ὅπως εἰς αὐτὸν τὸν τόπον μετῴσωσιν ἐννέα ἡμέρας· καὶ πάλιν, ἂν ἤθελον δειτερώσειν τῆς περιστροφῶν, ἤθελον ἔχειν διαφορὰν τεσσάρων ἡμερῶν, κτλ.

§. 189. Θεώρημα μ'. Ἄν δύο τινὲς ὁδοῦσωσιν ἀπ' Ἀρκτου εἰς Μεσημβρίαν, καὶ φθάσωσιν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὅθεν ἐξῆλθον, αὐτῶν ἐδεμίαν διαφορὰν εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν θέλουσιν ἔχειν.

Ἰδὲ λοιπὸν ὅπως ἐξεθέσαμεν τὰ κυριώτερα Θεωρήματα τῆς Γεωγραφίας, τὰ ὅποια ἐκβαίνουσιν ἀπὸ αὐτῶν τὰ ἴδια Προβλήματα.

Τ Ο Μ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η ,

Ἡ τις περιέχει τὴν γενικὴν καὶ μερικὴν διαίρεσιν τῆς Γῆς· τὴν ἀρχαίαν Γενεαλογίαν τῆς ἐβδομήκοντα δύο Ἐθνῶν τῆς Κόσμου· τὰ πρῶτα Μίλια, καὶ τὴν καταγραφὴν τῶν Βασιλειῶν, καὶ Ἐπαρχιῶν τῆς Γῆς· τὰς Πόλεις, καὶ τὰς κυριώτερας Χώρας· τὰς Λαοὺς, καὶ τὰ ἔθνη αὐτῶν· τὴν Ὁρησκίαν, καὶ τὴν Διοίκησιν αὐτῶν, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

§. 190. **Ἡ** Γῆ, ἥτις εἶναι ἡ μήτηρ, καὶ τροφὸς παντὸς ζωτικῆς ὄντος, πολλάκις διηρέθη, καὶ ὑποδιηρέθη· ὕστερον ὅμως ἀπὸ τέσσευς αἰῶνας, κατὰ τὸ 2572. ἔτος ἀπὸ κτίσεως αὐτῆς, Νῶε ὁ δίκαιος καὶ ἀκακος ἀνθρώπος τῷ Θεῷ, ὁ διασωθεὶς ἀπ' ἐκείνον τὸν κατακλυσμόνα Κατακλυσμόνα, ἐδιαίρεσεν αὐτὴν κατὰ πλάτος, καὶ κατὰ μήκος, κατὰ τὴν προσηγὴν τῷ Θεῷ, ἀναλόγως μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν αὐτῶν, ΣΗΜ, ΧΑΜ, καὶ ΙΑΦΕΘ, καὶ ἐδέασεν οὕτως, ὅτι ὁ Σὴμ, ὁ πρωτότεκος τῶν αὐτοῦ υἱῶν, να λάβῃ εἰς κατοικίαν τὴν γῆν, τὴν περιεχομένην μεταξὺ Αἰγύπτου, Ἰσθαίας, Περσίας, Χωρασανίας, καὶ Ἰνδίας. Ὁ δὲ Χαμ, ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Σὴμ, να λάβῃ εἰς κληρονομίαν τὴν Ἀφρικὴν ἅπασαν, καὶ τὴν Λιβύαν. Ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος τῶν υἱῶν, ὁ Ἰάφεθ, να λάβῃ εἰς κληρονομίαν τὴν γῆν, ἥτις περι-

ΡΙΕ-

ριέχει τὴν Μηδαίαν, τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Εὐρώπην ἀπ' Ἀρκτῆ, ἕως Μεσημβρίας, καὶ ἕως εἰς τὰς Βρετανικὰς Νήσους· διαίρεσις, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν μετὰ ταῦτα καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχαίων Γεωγράφων, οἱ ἅποιοι ἦτον ἀκόμη νῆπιοι εἰς τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις. Λοιπὸν ἐτοιμώμασαν τὰ μὲν Δυτικὰ μέρη τῆς γῆς, Εὐρώπην. Τὰ δὲ Ἀνατολικά, Ἀσίαν. Τὰ δὲ ἄλλα τὰ πρὸς Μεσημβρίαν κείμενα ἐκάλεσαν Ἀφρικὴν· μ' ὅλον ὅτι ταῦτα ἅπαντα τὰ μέρη συνδέοντα μέτινας Ἰσθμῶς· καθὼς ἡ Ἀφρικὴ συνδέεται μετὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὴ πάλιν μετὰ τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Ἰνδίαν. Ἡ διαίρεσις αὕτη ἦτον μετὰ κοινὴ μέχρι τῆς 1500 ἔτις ἀπὸ Χριστοῦ· ὕστερον ὅμως ἀπ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐγνώσθησαν καὶ ἄλλαι Ἐπαρχίαι, καὶ τόποι μεγάλοι, τὰς ὁποίας Νέον Κόσμον ὠνόμασαν· καὶ τὴν ὄχι δι' ἄλλο, ἀλλὰ πρὸς διαστολὴν τῶν παλαιῶν Κόσμων. Τῇ ἀληθείᾳ αὐτὴς ῥίψῃ τὰς ὀφθαλμῶν σου εἰς μίαν γενικὴν Γεωγραφικὴν Χάρταν τῆς Ἰσθμῶν ἡμῶν Σφαιρας, θέλει ἰδεῖν ὅλην τὴν ἐπιφανείαν τῆς Γῆς εἰς εἷς γῆμα ἐπίπεδον, καὶ διηρημένον εἰς δύο μεγαλωτάτας Νήσους, ἡ μία τῶν ὁποίων καλεῖται Παλαιὸς Κόσμος, καὶ ἡ ἄλλη Νέος προσαγορεύεται. Ὀνομάζεται παλαιὸς ὁ ἡμέτερος κόσμος, δι' ὅτι, ἀφ' ἧς ὁ ἀνθρώπος ἐπλάσθη ἐκ χειρὸς Θεοῦ, ἐγένεσκον αὐτῷ πολλὰ μέρη, εἰς τὰ ἅποια διεσπάρησαν οἱ λαοί, μετὰ τὸν πάγκοινον κατακλυσμόν, καὶ τὴν. Ὁ δὲ νέος Κόσμος καλεῖται καὶ αὐτὸς ἕως, ἐπειδὴ καὶ ὀλίγος καιρὸς εἶναι, ἀφ' ἧς ἀνεκάλυψαν αὐτὸν οἱ Εὐρωπαῖοι.

§. 191. Ἀπὸ τῶν ἀνω εἰρημνῶν τρεῖς γούς τοῦ Νῶε, Σὴμ, Χαμ, καὶ Ἰάφεθ ἐγγήκασαν Ἔθνη 72. τῶν ὁποίων οἱ ἀπόγονοι ἠύξησαν, καὶ ἐπολλαπλασιάθησαν, καὶ ἐγένεσαν τὴν γῆν. Ἀπὸ τῶν Σὴμ, καθὼς λέγει εἷς Συγγραφεὺς, τὸν πρῶτον γόν τοῦ Νῶε, ἐπαριθμῶνται Ἔθνη 25. ἦγεν ἄ. ὁ Ἀρφαξάδ

Τὰ τῶ ὁποῖα ἐγεννήθησαν οἱ Χαλδαῖοι, οἵτινες κατοικῶσι τὴν γῆν τὴν κειμένην μεταξύ τῆς Περσίας, καὶ Ἰουδαίας. β. ὁ Ἀλάμ, ἐξ οὗ ἐγέναν οἱ Ἑλιμαῖοι. γ. ὁ Ἀσῦρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατάγουσι τὸ γένος οἱ Ἀσῦριοι. δ. ὁ Λεδ, ἀφ' ἧ ἐφάνησαν οἱ Λύδιοι. ε. ὁ Ἀράμ, ἐξ ἧ ἐγέναν οἱ Σύριοι.

Υἱοὶ Ἀράμ.

ς. Ὁ Ὄς, ἀφ' οὗ ἐγέναν οἱ Τράχωνες. ζ. ὁ Ὑλ, ἀφ' ἧ οἱ Μαγαρδοί. η. ὁ Γάθερ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγέναν οἱ Ἀρμενιοί, οἱ κατοικῶντες τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν. θ. ὁ Μωσὸχ, ἀφ' ἧ οἱ Μεσσηνιοί.

Υἱοὶ Ἀρφαζάδ.

ι. Ὁ Καῖναδ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐφάνησαν οἱ Γασρωνοί. ια. ὁ Σασαδ, ἢ Κασαδ, ἀφ' ἧ οἱ Κασαῖοι. ιβ. ὁ Ἔβερ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατάγουσι τὸ γένος οἱ Ἑβραῖοι. ιγ. ὁ Φάκελ, ἀφ' ἧ οἱ Βάκφοι. ιδ. ὁ Ἐλμωδάμ, ἐξ ἧ ἐγεννήθησαν οἱ Ἰνδοί. ιε. ὁ Ἰεκταδ, ἀφ' ἧ οἱ Μαδθηνοί. ις. ὁ Ἀραβωθ, ἐξ ἧ οἱ Ἀραβες. ιζ. ὁ Ἰδεραν, ἐξ ἧ οἱ Καμήλιοι. ιη. ὁ Δέρρας, ἀφ' ἧ ἐγέναν οἱ Μῆδοι. ιθ. ὁ Ἰεζιά, ἀφ' ἧ οἱ Ἀελαδοί. κ. ὁ Δελάμ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγέναν οἱ Κεδρέσιοι. κα. ὁ Γεβέλ, ἀφ' ἧ οἱ Σκυθαι. κβ. ὁ Ἀβιμεήλ, ἀφ' ἧ οἱ Ὑρκανοί. κγ. ὁ Σαβὰθ, ἀφ' οὗ οἱ Ἰνδικοὶ Ἀραβες. κδ. ὁ Οὐήρ, ἀφ' οὗ οἱ Οὐαρνέοι. κέ. ὁ Ἐβήν, ἀφ' ἧ οἱ Γυμνοσοφισταί. ἔτι πλείονες κατάγονται ἀπὸ τὸν Σὴμ, τῶ ὁποῖον εἶναι ἡ κατοικία, ἡ Ἀσία, εἴτε ἡ Περσία, ἡ Βαβυλωνία, ἡ Ἀσσυρία, ἡ Μεσσοποταμία, καὶ ἡ Εὐδαίμων Ἀραβία, κτλ.

Ἀπόγονοι καὶ Ἔθνη τῆς Χάμ 32.

δ. 192. Α'. Εἶναι ὁ Χῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγῆκαν οἱ Αἰθίοπες. β. ὁ Μισραῖμ, ἐξ ἧς οἱ Αἰγύπτιοι. γ. ὁ Φυδ, ἐξ οὗ οἱ Τρωγλοδοῦται, δ. ὁ Χαναάν, ἐξ ἧς οἱ Χανααῖοι, οἵτινες ἔφυγαν ἀπὸ προσώπων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ κατώκησαν τὴν Τείπολιν τῆς Ἀφεικῆς, ἥτις ἦν εἰς τὸν κλῆρον τῆς Χάμ.

Τῖοι Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ πρώτου υἱοῦ τοῦ Χάμ.

Ε'. Ο' Σαβάτ, ἐξ ἧς οἱ Σαβάτιοι. ς'. ὁ Εὐϊλάτ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγένον οἱ Γαγγλωοί. ζ'. οἱ Σεβάτα, ἐξ ἧς οἱ Σαβῖνοι. η'. ὁ Ρέγμα, ἐξ οὗ οἱ Ἰχθυοφάγοι. θ'. ὁ Σεβακατὰ, ἐξ ἧς ἐγεννήθησαν ἄλλα Ἔθνη πολλά.

Τῖοι Ρέγμα.

Ι'. Ο' Σαβά, ἐξ ἧς οἱ Μαργαρίται. ια'. ὁ Ἰσδαδάν, ἐξ οὗ κατάγουσι τὸ γένος τῶν οἱ Φοίνικες. ιβ'. ὁ Νεβραδ, ἐξ οὗ ἐγένον οἱ Γίγαντες. ιγ'. ὁ Λαδιείμ, ἐξ ἧς οἱ Λαδιειμίται, κητλ'. ιδ'. ὁ Νεμεστιήμ. ιε'. ὁ Λαβιείμ. ις'. ὁ Νεφθαδιείμ. ιζ'. ὁ Παῤωσνιείμ. ιη'. ὁ Χασιδονιείμ. ιθ'. ὁ Φιλιςιείμ. κ'. ὁ Χαφθονιείμ, κητλ'.

Σπέρμα Χαναάν.

ΚΑ'. Ο' Σιδών, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ Σιδώνιοι. κβ'. ὁ Χατναῖος, ἐξ ἧς οἱ Χατναῖοι. κγ'. ὁ Ἰεβουσαῖος, ἐξ οὗ οἱ Ἰεβουσαῖοι. κδ'. ὁ Ἀμορραῖος, ἐξ οὗ οἱ Ἀμορραῖοι. κε'. ὁ Γεργεσαῖος, ἐξ οὗ οἱ Γερ-

Γεργεσαῖοι. κς'. ὁ Εὐαῖος, ἀφ' οὗ οἱ Εὐαῖοι. κζ'. ὁ Ἀρκαῖος, ἐξ ἧς οἱ Ἀρκαῖοι, κτλ. κη'. ὁ Ἀσενναῖος, ἐξ ἧς οἱ Ἀσσηναῖοι. κθ'. ὁ Ἀραδός, ἀφ' ἧς οἱ Ἀραδῖοι. λ'. ὁ Σαμαραῖος, ἐξ οὗ οἱ Ὀρθοσίται. λα'. ὁ Ἀμαθῆς, ἐξ ἧς οἱ Ἀμαθῆσιοι, κτλ. Οὗτοι ἅπαντες οἱ Ἕξι ἀπόγονοί εἰσι τοῦ Χάμ, ἡ κατοικία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Λιβύα. Οὗτοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χάμ ἐγέννησαν καὶ ἄλλα πολλὰ Ἔθνη, τὰ ὅποια εἶναι τὰ ἑξῆς· ἦγεν οἱ Τρωγλοδῦται, Ἀγγαῖοι, Γαγγαῖοι, Σαβῖνοι, Ἰχθυοφάγοι, Ἐλαῖνοι, Αἰγύπτιοι, Φοίνικες, Λίβυες, Μαρμαεῖται, Κάρες, Ψυλλῖται, Ποσήλαιοι, Φρύγες, Μάκωνες, Βιθυνοὶ, Νομάδες, Λύκιοι, Μαυραῖοι, Πάμφυλοι, Μοσῶται, Πισεκτοὶ, Αὐγαλαῖοι, Κίλικες, Μαυρῆσιοι, Κρήτες, Μαγάρται, Νέμιδες, Νασομῶτες, κτλ. τῶν ὁποίων τὰς πατείδας εἰς τὸ ἑξῆς θέλομεν ἰδεῖν.

Υἱοὶ Ἰάφεθ. Ἐκ τοῦ Ἰάφεθ Ἔθνη 15.

δ. 193. **Μ**' ὅλον ὅτι ἡ γενεὰ τῆς Ἰάφεθ φαίνεται μικρὰ, πλὴν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἐξετάθησαν σχεδὸν ἀπ' Ἀρκτε εἰς Μεσημβρείας, δηλαδὴ ἀπὸ Ἀνατολῶν μέχρι Δυσμῶν. Ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ Ἰάφεθ ἐξημέτισεν ὁ Γόμερ, τοῦ ὁποῖου ἀπόγονοι εἶναι οἱ Καππαδόκαι. β'. ὁ Μαγῶγ, ἐξ ἧς ἐγέννηθησαν οἱ Κελτοὶ, οἱ ὁποῖοι καὶ Γαλάται προσαγορεύονται. γ'. ὁ Μαδάϊ, ἀφ' ἧς οἱ Μῆδοι. δ'. ὁ Ἰαυᾶν, ἐξ οὗ οἱ Ἰῶνες. ε'. ὁ Ὠβέλ, ἀπὸ τῶν ὁποίων κατάγονται οἱ Θεσσαλοὶ, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, οἱ ἀπόγονοι τῆς Δολκαλίωνος. ς'. ὁ Μοσῶχ, ἐξ ἧς οἱ Ἰλλυριοί. ζ'. ὁ Θηρᾶς, ἀφ' ἧς οἱ Θηρακῆς. η'. ὁ Χετείμ, ἐξ οὗ οἱ Μακεδόνες.

Τῖοι Γόμερ.

Θ'. Ο' Ἀχανάζ, ἐξ οὗ οἱ Ῥηγλιῶες. ι. ὁ Ῥηθάδ, ἐξ οὗ οἱ Σαυρομάται, ια. ὁ Θωργαμά, ὁ ἕτερος ἄλλοι Ἀρμενίοι.

Τῖοι Ἰαυβάν.

ΙΒ'. Ο' Ἐλιασα, ἀφ' ἧς οἱ Σικελοί. ιγ. ὁ Θασειός, ἐξ οὗ οἱ Ἰβηρες, εἴτε οἱ Γεωργιανοί. ιδ. Κίτιος, ἀφ' ἧς οἱ Λατῖνοι, οἳ τινες λέγονται καὶ Ῥομαῖοι. ιε. ὁ Ῥόδιος, ἐξ ἧς οἱ Ῥόδιοι, καὶ τλ'. Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ, οἳ τινες ἐκληρώσαντες εἰς κατοικίαν ὄχι μόνον τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἀκόμη καὶ πολλὰ μέρη τῆς Ἀσίας, καὶ Ἀμερικῆς, μετὰ τὴν εἰρηναίαν ἢ Ἀγία Γραφή, „πλατύνουσι ὁ Θεὸς τὸν Ἰάφεθ, καὶ κατασκηνώσῃ ἐν τοῖς σκηνώμασι τῆς Σήμ.

Ἰδὲ λοιπὸν ἐν συντόμῳ ἢ ἀρχαία Γενεαλογία τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, τῆς σωφρονιστικῆς ἐκ τῆς φοβερωτάτης Κατακλιτικῆς, τὴν ὁποίαν ὁ φιλολόγος δέσκει εἰς πλῆθος εἰς τὸν Εὐσέβιον τὸν Παμφίλου.

§. 194. Οἱ λαοὶ ἔτι πάντες, ἀφ' ἧς διηρέθησαν καὶ ἐσκορπίθησαν εὐθὺς καὶ κεῖθεν, περιπλανώμενοι εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ δάση, καὶ εἰς τὰς μεγάλας πεδιάδας, ἠλλαξαν καὶ ἠθῆ, καὶ γνῶμην, καὶ μορφήν. Ἀκαλὰ ἢ ἀνθρώπινος γένεα εἰς ὅλον τὸν Κόσμον εἶναι ἢ αὐτῆ, ἐπειδὴ δεῖ εἶναι πάντας ἀνδρας ἔχοντες χεῖρας, οὔτε καμμία γυνὴ μὲ πρῶτε πόδα ὄντων ὅπου καὶ ἀπὸ ὑπάγρητις δέσκει τὸν ἀνθρώπου ζῶον δίπεν, ὀρθοπατητικόν, λογικόν, θνητὸν, νεῦ ἐπισήμης δεκτικόν. Ἡ Φύσις ἐσόλησε μὲν τὸν ἀνθρώπου μὲ τὰς χεῖρας, καὶ μὲ τὴν ὡραιότητα ἢ ἐκ τῆς κήθειας ὁμῶς καὶ ἢ δίαίτια, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὁδότερα φασί, ἐξούρην καλῶτατα νὰ μεταβάλλωσι τὸν χρῆσιν καὶ

καὶ φύσει καλὸν ἄνθρωπον εἰς ἄγειον θηρίον καὶ αἰμοβόρον ζῶον. Τὸ κλίμα τῶ τόπου, ὁ ψυχρὸς, καὶ ὁ θερμὸς αἶθρ, τὰ νερά, αἱ βροφαὶ, αἱ ὑπερβολικαὶ παλαιπωρίαί, καὶ αἱ διάφοροι περιστάσεις, μεταβάλλουσι πολλάκις τὴν μορφὴν καὶ τὰ ἦθη τῶ ἀνθρώπων. Εἶναι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν καλοὶ, ἀπὸ διάφορα ὅμως συμβεβηκότα μετεξέπησαν εἰς τὴν κακίαν· εἶναι τινὲς ἄλλοι ὅμως, οἱ ὁποῖοι λεγόμενοι καθ' ἑκάστῳ ἀπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, καὶ θλιβόμενοι ἀπὸ τὰς δεινοτάτας ἀέρας, βιάζονται διὰ τὰ ἀλλάξωσι τὴν φύσιν των, καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτῶν· ἔτε οἱ Αἰθίοπες ἠθελοῦναι μέλαρες, ἔτε οἱ Ἀμερικανοὶ χαλκόχρωοι, ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Τὸ παράξενον εἶναι ὅμως ὅπου γίνονται εἰς τὰς ἠθικὰς χαρακτῆρας συσφίχεται καὶ τινὲς ἄλλοι φυσικοὶ λεγόμενοι, οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζονται ἰδιαίτερας, ἐποίας κλάσεως καὶ γενεᾶς τυγαί. Οἱ Καλμῆκοι διαφέρουσιν ἀπὸ τῆς Αἰθίοπας, ἡ Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τῆς Ευρωπαϊκῆς, καὶ οἱ Τάρταροι ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς. Οἱ Φυσιολόγοι, καὶ οἱ Φυσιολόγοι, γνωρίζοντες κάλλιστα τὰς χαρακτῆρας τῶ ἀνθρώπων, καὶ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν, ἀνάγνωσι τὸ ἀνθρώπινον γένος, μόνον εἰς τρεῖς κλάσεις, καὶ εἰς εἰς εἰς τρεῖς κλάσεις. Εἰς τὴν πρώτην κλάσιν ἀνάγονται ἐκεῖνοι, ὅσοι καταγίνονται εἰς τὴν Γεωργικὴν κλάσιν, καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶ ἠθικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ Ευρωπαῖοι, οἱ Ἕλληες, οἱ Τῆρκοι, οἱ Ἀραβες, οἱ Πέρσαι, οἱ Ἰνδοὶ, οἱ Κινέζοι, οἱ Τάρταροι, καὶ οἱ ὀνομαστοὶ Λάππωνες. Εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν ἀνάγονται ἐκεῖνοι, ὅσοι ζῶσιν ὑπὸ τὰς οὐρανῶν, καὶ εἰς ἀνοικτὸν ἔρανον. Οὗτοι εἶναι μερικοὶ Ἄραβες καὶ Τάρταροι, εἶναι οἱ Καλμῆκοι, οἱ Μογγόλοι, καὶ οἱ Τουγγέσιοι. Εἰς τὴν τρίτην κλάσιν ἀνάγονται οἱ ἄγειοι, καὶ οἱ θηριογνώμονες, οἱ ὁποῖοι ζῶσι μετὰ τὸ κωπήγιον τῶ ἀγέλιων καὶ ἡμέρων ζῶων.

ζώων. Οἱ Σαμογέται, εἶναι τῆς αὐτῆς κλάσεως, αἱ κατοικίαι τῆς ὁποίων εὑρίσκονται εἰς τὰς παγωμένους τόπους, ὅπου πλανῶνται εἴθεον κακεῖθεν εἰς τὰ ὄρη ἐκεῖνα καὶ εἰς τὰ βουνά. Πεντέ εἶναι αἱ γεννεαὶ, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Φυσιολόγοι ἀνάγουσι τοὺς αὐτοὺς εἰρημένους κατοίκους τῆς γῆς. Τῆς πρώτης, ἣτις ὀνομάζεται **Καυκάσιος γεννεα**, εἶναι ὅλοι οἱ **Εὐρωπαῖοι**, οἱ **Ἕλληνας**, οἱ **Τῦρκοι**, οἱ **Ἀρμενῖοι**, καὶ ὅλοι οἱ οἰκῶντες εἴθεον τῆς **Καυκασίων ὀρέων**, καὶ τινες **Ἀφρικανῶι**, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσι τὸ **Ἀρκτικὸν μέρος τῆς Ἀφρικῆς**. Οὗτοι οἱ λαοὶ ἅπαντες εἶναι λευκοὶ τὴν ὄψιν, ὠραῖοι, καὶ καλοκαμωμένοι. Τῆς δευτέρας γεννεᾶς λαοὶ εἶναι οἱ ἐκεῖθεν τῆς **Καυκασίων ὀρέων**, καὶ τῆς **Κασπίας θαλάσσης**, καὶ οἱ κατοικῶντες εἰς τὴν **Βορείαν Ἀμερικὴν**, οἱ ὅποιοι φθάνουσιν ἕως εἰς τὰ **Ἀνατολικά παραθαλάσσια αὐτῆς**, καὶ ἕως εἰς τὸν **Ἰσημερινόν**. Αὕτη ἡ γεννεὰ καλεῖται **Μογγόλιος**· οἱ λαοὶ ταύτης τῆς γεννεᾶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι μελαγχεῖνοι, ἀραιότερες, με πλάτυ πρόσωπον, καὶ με μικρὰς ὀφθαλμῆς, κτλ.

Εἰς τὴν τρίτην γεννεὰν ἀνάγονται οἱ φυσικοὶ **Αἰθίοπες**, οἱ κατοικῶντες τὸ λοιπὸν μέρος τῆς **Ἀφρικῆς**, οἱ ὅποιοι εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μελανες. Οὗτοι οἱ λαοὶ ἔχουσι τὰ χεῖλη των χονδρὰ, καὶ αὐτὴν κάτω γυρισμένη, τὴν μύτην πλατεῖαν, τὰς τεῖχας τῆς κεφαλῆς των μελανωτάτας, καὶ περιεσφραμμένας ἀπὸ τὴν φύσιν. Λέγεται ἡ γεννεὰ αὕτη **Αἰθίοπος γεννεὰ**. Ἡ τέταρτη γεννεὰ εἶναι οἱ **Ἀμερικανῶι**, τῆς ὁποίας οἱ λαοὶ εἶναι οἱ ἐπίλοιποι **Ἀμερικανῶι**, οἱ ὅποιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι κατὰ τὴν ὄψιν τοῦ σώματος αὐτῶν χαλκόχροοι καὶ κίτρινόχροοι. Εἰς τὴν πέμπτην γεννεὰν ἀνάγονται ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ τινες κατοικῶσι τὰς **Νήσους τῆς Νοτίων Ὀκεανῶν**. Οἱ λαοὶ ταύτης τῆς γεννεᾶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἐλαιόχροοι, ἔχουσι πλατεῖαν τὴν ῥίνα

(μύτην), μεγάλον τὸ σῶμα, καὶ δασύμαλοι. Ἡ γεννεὰ αὕτη καλεῖται Μαλαίτιος γεννεὰ.

§. 195. Οἱ λαοὶ τούτων τῶν γεννεῶν, ἄλλοι μὲν εἶναι κατὰ πάντα ὅμοιοι, καὶ ἄλλοι ὀλίγον διαφορετικοί. Οἱ φυσικοὶ Τούρκοι διαφέρουσιν ὀλίγοντι ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς· εἶτι πάλιν ξεχωρίζουσιν ἀπὸ τῆς Ευρωπαϊκῆς. Οἱ Ἕλληνες εἶναι μέγιστοι μὲν κατὰ τὸ σῶμα, πλεονέχουσιν τὴν κεφαλὴν ὀλίγον μεγαλύτερον, τὴν ρίνα μετερίαν, τὸ μέτωπον ὀλίγον ἐκβεβλημένον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν· τοιαύτῃ κεφαλῇ, οἱ Φυσιολόγοι τὴν καλεῖσιν Ἑλληνικὴν. Παρὰ τῆς τῆς χαρακτῆρας δέσονται καὶ ἄλλοι διάφοροι μεταξὺ εἰς τὰς μεγάλας ταύτας ἀνθρώπινους γεννεὰς, τὰς ὁποίας ὁ περὶ τὸν Γεωγράφος δυνάται νὰ τὰς ἀναγνώσῃ εἰς τὰς μεγάλας πραγματείας τῆς Φυσιολογίας, καὶ Φυσικῆς Ἴσοείας.

Περὶ Ἀνέμων.

§. 196. Ἐπειδὴ καὶ θέλομεν ἀρχίσειν τὴν καταγραφὴν ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἶναι καλὸν νὰ εἰπῶμεν πρότερον ὀλίγα τινα περὶ τῶν ἀνέμων, οἱ ὅποιοι περικαλύπτουσιν ὅλην τὴν ὑδρόγειον ἡμῶν Σφαῖραν. Οἱ ἀνεμοὶ οὗτοι ἄλλο δὲ εἶναι, εἰ μὴ ἐκροαί τινές τῆς περὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀτμοσφαίρας. Ὁ ἀήρ, ὅστις εἶναι τὸ ἀναγκασιότατον στοιχεῖον παντὸς ζωτικῆς ὄντος, εἶναι οὖν μέρος συστατικὸν τῆς ἀτμοσφαίρας· ἡ ὁποία συγκειμένη οὖσα ἀπὸ ἀέρα καὶ ἀτμῆς τῶν ὑγρῶν σωμάτων, περικαλύπτει ὅλην τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν. Ὁ ἀήρ, δὲ εἶναι πνεῦμα καθὼς οἱ Παλαιοὶ ἐνόμιζον, ἀλλὰ σῶμα βαρὺ, πιεσθὸν, ἐλαστικόν, καὶ ἠχητικόν, τὰ μετέωρα τὰ ὁποία συσέλλονται μετὰ τὴν ἐκτείνονται. Ὁ ἀήρ εἶτις ἀκόμη δὲ εἶναι σῶμα ἀπλῆν, ἀλλὰ συνθετικόν, τὰ συνθετικὰ μέρη τοῦ ὁποίου

ποιῶν

ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΙΚΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ. 127

ποιίου είναι τὸ Θερμοξυγόνον, τὸ Σηπτογό-
νον, τὸ Φλογογόνον, καὶ τὸ Ἀνθρακικόν ὀ-
ξύ. Ὅλας τήτους τοὺς ἀέρας τὸς ἀναπνέομεν ἀκα-
ταπαύστως καὶ τοὺς καταπίνομεν, πλὴν μὲ ἀνα-
λογίαν τινα· δηλαδή εἰς ἑκατὸν μέρη κοινού ἀέρος,
εἰσπνέομεν 21 μέρος Θερμοξυγόνου, 79 σηπτογό-
νου, τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι Ἄζωτον καλοῦσι, καὶ εὐ-
χιλιοστὸν φλογογόνον, καὶ ἄλλον τέσον ἀνθρακικόν.
(1) Τὸ Θερμοξυγόνον τὸ δὲγάζομεν, ἐνώνουντες θειϊ-
κόν ὄξύ, ὕδωρ, καὶ εὐ μέταλλον νέον Μαγκανέζιον
καλούμενον· τὸ Θερμοξυγόνον εἰσπνεόμενον, ζωη-
ρῶνει τὴν καρδίαν τῆ ἀνθρώπου, βοηθεῖ τὴν κυ-
κλοφορίαν τοῦ αἵματος, εἰς τὸ ὁποῖον δίδει καὶ τὸ
ἐρυθρὸν χρῶμα. τὸ Θερμοξυγόνον τοῦτο καθαρὸν
ὄν, εἰσπνεόντες το οἱ ἀνθρώποι ἢ πίνοντες το, κοκ-
κινίζουσι κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ ὄμματα, ὥστε δι-
κόλως δύνανται νὰ βλαφθῶσι τὰ ζωτικὰ πνεύ-
ματα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ὁ Προνοητὴς τῆς Φύσεως
ἔδωκε καὶ τὸν ἄζωτον ἀέρα, μὲ τὸν ὁποῖον ἐν κράμα
γενόμενον, ἀπολύει ὄχι ὀλίγον ἀπὸ τῆς ζωρότητά
του· τὸ Θερμοξυγόνον τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
μεταβάλλει τὰ σώματα εἰς ὄξέα, δίδει τὰ χρώματα
εἰς τὰ πωρικά, καὶ εἰς τὰ κίτρα, καὶ τλ'. ὁ δὲ ἄζω-
τος, εἴτε τὸ σηπτογόνον ἐγίνου ἀπὸ τῆς φύσιν διὰ
νὰ σήπη καὶ νὰ χαλᾷ τὰ πράγματα τῆ κόσμου. Αὐ-
τὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σήπει καὶ μεταβάλλει τὰ
κρέατα καὶ τὰ ὠραῖα σώματα τῶ ἀνθρώπων εἰς
σκω-

(1) Εἰς εὐρεσιν αὐτῆς τῆς ἀναλογίας αὐτῶν τῶ ἀέρων, εἶναι
εὐ ὄργανον ὑάλινον εἰς εἶδος σωλῆος ἐπὶ ταυτῆ πεποιημένον,
Θερμοξυγονόμετρον καλούμενον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Χυμικοὶ
βάνοντες ἀέρα κοινόν, καὶ ὀλίγον φωσφορον, ἐπειτα θερμαίνοντες
το, κρατῶσι αὐ ζητῶμενον.

σκαλήκων βρώμα καὶ δυσωδία, ὁμῶς μὲ τὸ φλογε-
 γόνον. Τὸν ἄζωτον αἶρα τὸν ἐκβάζομεν ἀπὸ τὰ σε-
 σηπότε κρέατα τῆς ζῶας διὰ τὸ πυρὸς· τὸ φλογο-
 γόνον πάλιν ἐνέμενον μὲ τὸ θερμόζυγόνον, προξενεῖ
 τὴν φλόγα καὶ τὸ πῦρ· ἐκβάζομεν τῆτον τὸν αἶρα
 βαίνοντες εἰς μίαν φυάλλω ρινίσματα μεταλλῶν, ὕ-
 δωρ καὶ θεϊκὸν ὄξύ, ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς θερ-
 μης. Τὸ βάρος τῆς αἰέρος πρὸς τὸ βάρος τῆς ατ-
 μοσφαιρικῆς εἶναι ὡς 1 πρὸς 15, ὥστε ὁ αἶρ οὗτος
 εἶναι πολλὰ ἐλαφρότερος τῆς λοιπῶν αἰέρων, ἐκ τῆς
 ὁποῖου αἱ γυναικες τῆς Εὐρωπαϊῶν κατασκοδάζουσι
 τὰς αἰροστατικὰς ἐκεῖνας μηχανὰς, μὲ τὰς ὁποῖας
 ἀναβαίνουσιν ἕως εἰς τὸν ἕρανόν, πλέουσιν εἰς τὴν
 ἀτμοσφαῖραν, ὡσὰν τινὲς βασιλικοὶ μέλανες αἰετοί.
 Τὸ ἀνδρακικόν, τὸ ὁποῖον ἡ φύσις φαίνεται ὅτι τὸ
 ἔκαμε νὰ βλάβητῃ παρά νὰ ὠφεληθῇ, εἶναι ὡς αἶρ
 βαρύτερος, ὁ ὁποῖος διδύς θανατώνει τὰ ζῶα καὶ
 τὰ πουλῖα· ὁ αἶρ οὗτος ἐκβαίνει εἰς πλῆθος ἀπὸ
 τὰ ζυμακῆσταφυλῖα (τζίπυρα), καὶ ἀπὸ ἄλλὰ
 πολλὰ σήλαια, καὶ ἕψας τῆς γῆς τὸν ἐκβάζομεν
 ἀκόμη καὶ μὲ τὴν Χυμικὴν τέχνην, ἐνώνοντες ἀσβε-
 σομάρμαρον, ὕδωρ, καὶ θεϊκὸν ὄξύ, καὶ τλ'. Οὗτοι λοι-
 πὸν οἱ τέσσαρες αἰέρες εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι συνί-
 σῶσι τὴν Ἀτμοσφαῖραν, ἡ ὁποῖα φαίνεται ὡς μίαν
 μεγάλην θάλασσαν τοῦ κόσμου. Αὕτη ἡ ἀτμοσφαῖρα
 τώρα μὲν κινεῖται ἀπὸ τὴν Ἄρκτον πρὸς Μεσημ-
 βείαν, καὶ τώρα ἀπὸ τὴν Δύσιν πρὸς Ἀνατολὰς· ὁ
 ἐξὶ κινεῖται ἀπὸ τέσσαρα μέρη τῆς κόσμου, καὶ ἀνα-
 παύεται πάλιν εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια μέρη τῆς γῆς. Ἡ
 ἀτμοσφαῖρα αὕτη τείνει πάντοτε εἰς ἰσορροπίαν· ἀν-
 αὕτη κινεῖται μὲ ἥσυχον τρόπον καὶ ἰλαρόν, ὀνομάζε-
 ται τότε αἶρ, ἢ αἰέρες κοινῶς, ἀν' ὅμως κινήθῃ μὲ ὀρ-
 μὴν καὶ βίαν, τότε καλεῖται ἀνεμος ἢ ἀνεμοί, πληθυντι-
 κῶς. Πολλὰ εἶναι αἱ αἰτίαι, αἱ ὁποῖαι βαίνουσι τὴν
 ἀτμοσφαῖραν εἰς κίνησιν, καὶ προξενεῖσι τὰς ἀνέμους.

Πολ-

Πολλὰ εἶναι ὁμῶς καὶ αἱ γνώμαι, αἱ ὁποῖαι ὑποθέτουσιν αὐτὰς τὰς αἰτίας. Ὁ σοφὸς Γαλιλαῖος τῆ Γαλιλαίᾳ πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει καὶ τὴν ἀξωνικὴν κίνησιν τῆς γῆς, ἢ ὁποῖα κινουμένη συγκινεῖ μαζὺ καὶ τὴν ἀτμοσφαῖραν, πλὴν τῶρα πολὺ, καὶ τῶρα ὀλίγον, κατ' ἄλλοι. Ἄλλοι πάλιν θέλουσι τὰς διαφορὰς ἀναθυμιάσεις τῶν ὑγρῶν σωμάτων, τὸ ἠλεκτρικὸν πῦρ, τὰς ἐκροὰς τῆς ἀτμοσφαίρας, τὰς διαλύσεις τῶν πολλῶν χιόνων, τοὺς καταράκτας τῶν μεγάλων ποταμῶν, κατ' ἄλλοι. Τὸ κυριώτερον ὁμῶς αἴτιον εἶναι ὁ μέγας ἥλιος, ὁ ὁποῖος μὲν τὰς θερμὰς τοῦ ἀκτίνας ἀραιώνει ὁσημέραι τὴν ἀτμοσφαῖραν κατὰ τὴν διακεκαυμένον ζώνην, τὴν σκορπίζει ἀπὸ τὸ εὖρον καὶ ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου, σχηματίζων ὡς τινὰς ἄλλας μεγάλας ποταμὸς τῆς ἕραν. Οἱ περὶ τὰς πόλεις ψυχρότατοι ἀνεμοὶ διερχόμενοι ἐκεῖ εἰς πλῆθος καταπιεσμένοι καὶ συσπασμένοι ἀπὸ τὴν ψύχραν, ἔρχονται μὲν ὀρμὴν διὰ νὰ καταλάβωσι τὸν τόπον τῶν ἀραιωμένων ἀνέμων, ὅπως ἀταμωνόμενοι μὲν βίαν, ἐκκλίνουσι διὰ τὴν ἐλασικότητά των ἀπὸ τὸ εὖρον καὶ ἄλλο μέρος τῆς ἕραν· δηλαδή, ἢ πρὸς Ἀνατολὰς ἢ πρὸς Δυσμὰς· οἱ ὁποῖοι παρωξυσμένοι ὄντες τρόπον τινὰ ἀπὸ τὸν θυμὸν τους, ὡς τινὰ ἀχαλίνωτα ἄλογα, ἔρχονται διὰ τὰ πεδία τῆς μεγάλης ἀτμοσφαίρας πρὸς πᾶσαν ἀΐθροβόλιαν, ἕως ἂν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ὄρμησαν, καὶ ἐξῆλθον. Δυσχεεῖς οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, τὰς ὁποῖους ἢ τύχη τὰς παρασάειν εἰς τὴν ὀρμὴν τῶν τοιούτων ἀνέμων· ἢ ἄμμος τῆς Μέκας, καὶ ἐκεῖνη τῆς Μεγάλης Ἀραβίας, τοῖχος γίνεται ἀπὸ τὸ εὖρον μέρος καὶ βενὰ ἀπὸ τὸ ἄλλον, ὅθεν αἰτίας τῶν δεινῶν ἀνέμων. Τόποι ὀλόκληροι καὶ ἀνθρώποι ἀπειροὶ καλύπτονται ἀπὸ τὸν σωρὸν τῆς ἄμμου ταύτης, καὶ ἄλλοι πάλιν ἀνεκαλύπτονται, καὶ ξεσκεπάζονται εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Οὗτοι λοιπὸν εἶναι οἱ ἀνεμοὶ, τὰς ὁποῖους οἱ ἀνθρώποι

Θρωποι διὰ τὰ τῆς γνωρίσασιν καὶ τὰ τῆς καταλά-
βωσιν, ἔδωσαν καὶ ὀνόματα εἰς αὐτὰς ἀνάλογα μὲ
τὰ μέρη τῆς γῆς, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐξέρχονται φυσῶν-
τες, ἢ ἄλλως πῶς. Οἱ ἄνεμοι οὗτοι φυσῶσιν ἀπὸ
ἅλα τὰ μέρη καὶ πρὸς πᾶσαν εὐθυβολίαν, καὶ εἰς
ἅλα τὰ μέρη. Τὰ πρῶτα μέρη ταῦτα, τὰ ὅποια
καὶ ῥόμβοι καλεῖνται, κατ' ἀρχὰς ἦσαν τέσσαρα· Ἄρ-
κτος, Νότος, Ἀνατολή, καὶ Δύσις. ἔπειτα ἐδιαίρε-
θησαν εἰς ὀκτώ, μετὰ ταῦτα εἰς δεκαεῖς, καθὼς εἶ-
και ἡ διαίρεσις τῶ Ἰταλῶν, καὶ τῶ ἄλλων Ἐθνῶν. Οἱ
Ἕλληνες, οἱ πλέον περιέργοι τῶ λοιπῶν Ἐθνῶν, ὡς
Ἀνδρόμαχος ὁ Κρής, Ἀριστοκλῆς ὁ Φιλόσοφος, καὶ
ἄλλοι, ὑποδιαίρεσαν αὐτὰ τὰ μέρη εἰς ἑξήκοντα δύο
ῥόμβους, ἕκαστος ῥόμβος περιέχει 11° , $15'$. εἰς
κάθε ἄνεμον τῶν ῥόμβων ἔδωσαν καὶ ὄνομα ἰ-
διαίτερον, ὀνομάσαντες αὐτοὺς οὕτως. Ἀπαρκτίας,
Ἀπαρκτίας Ἀνατολικός, Βορέας, Βορέας Ἀνατολι-
κός, Μέσης, καὶ τλ. με' ὅλον τὸ μετὰ τῶν τούτων τῶ
ῥόμβων καὶ ἀνέμων μένει ἕνα ἀρκετὸν διάστημα. Τὸ
τὸ διάστημα ἐγὼ εἰς τὸν νέον Ἀτλαντα, εἴτε εἰς τὴν
νέαν μου Θαλάσσειον Χάρταν, διαίρεσα εἰς τὸ μέ-
σον· ὅ ἐστι εἰς 5° , $35'$, καὶ τὸ ὀνομάζω ἡμισυ τοῦ
ΑΒ, ΒΓ, ΒΑ, δηλαδὴ τὸ ἡμισυ τῆ Ἀπαρκτίου, καὶ
τῆ Ἀνατολικῆ Ἀπαρκτίου, ἢ Βορείου καὶ Ἀνατολικῆ
Βορείου, καὶ τλ. καθὼς εἰς τὸν Ἀνεμοδείκτην φαίνονται.

Πρὸς μεγαλητέραν εὐκολίαν τῶ φιλομαθῶν Γεω-
μέτρων καὶ Ναυτῶν, ἐγὼ ἐσημείωσα ἕκαστον ἄνεμον
τῶ ἀνεμοδείκτη, με' εὐὰ Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τοῦ
Ἀλφαβήτου, ὁ ὅποιος χαρακτῆρ μοι παρασάει τὸν
φυσῶντα ἄνεμον ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος· δηλαδὴ λέγον-
τες ὅτι φυσᾷ, ὁ Α, ἢ ὁ Γ, ἢ ὁ Ε, ἐννοῶμεν ὅτι
φυσᾷ ὁ Ἀπαρκτίας, ἢ ὁ Βορέας, ἢ ὁ Μέσης, καὶ
τὰ λοιπά.